

skøn, fordi man skal vurdere om eller skønne om, hvem der er værdige til at modtage gaven, og det er jo bl.a. det, vi gør i Indfødsretsudvalget, hvor vi behandler de dispensationsansøgninger. Så jeg synes altså, det skal fastholdes, at det er en gave, og at det til syvende og sidst er uadskilleligt fra et skøn.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Ja, jeg gav hr. Søren Krarup ret i, at det ikke var en ret at blive statsborger, men jeg vil dog alligevel ikke give hr. Søren Krarup ret i, at det er en gave. Jeg føler ikke, at de, der får dansk statsborgerskab, skal komme her og takke for gaven. Sådan mener jeg ikke det er. Jeg mener, at vi skal have nogle ordentlige retningslinjer, der siger, at hvis du opfylder de og de kriterier og i øvrigt opfører dig ordentligt og holder landets love, så kan du blive dansk statsborger. Jeg mener ikke, at der skal være processioner af taknemlige danske statsborgere herop for at takke for den gave, vi har givet dem. Det mener jeg simpelt hen ikke er rimeligt.

Kl. 13.35

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det fru Else Theill Sørensen, også i anden omgang som ordfører.

Else Theill Sørensen (KF):

De her debatter er jo på mange måder lidt traditionelle også med vores rækkefølge og alt sådan noget.

Jeg vil sige til fru Elisabeth Arnold, at da vi to for mange år siden startede vores karriere i Indfødsretsudvalget, var det jo hemmeligt. Jeg vidste slet ikke, der var et kontorcirkulære, og det tror jeg heller ikke fru Arnold vidste. Der gik et stykke tid, inden vores kolleger med højere anciennitet belærte os om, at der var sådan et kontorcirkulære. Det stod i sådan en lille sort mappe, som man efterhånden fik lov at kigge i.

Det var selvfølgelig noget roderi, og derfor har det – sådan tror da jeg også det var før regeringsskiftet – været sådan, at man kan se det cirkulære. Så det er ikke rigtigt, at borgere, der ønsker dansk statsborgerskab, ikke kan få at vide, hvilke betingelser det er, man skal opfylde.

De betingelser står klart og tydeligt, og langt, langt de fleste ansøgninger bliver tjekket efter. De opfylder de betingelser. De kommer på lovforslaget. Så er der nogle få, som bliver behandlet i udvalget, og denne personsagsbehandling

er ikke genstand for offentlighedens tilsyn eller offentlighedens adgang på nogen måde.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Nu skal jeg nok lade være med at trætte forsamlingen længere, men det er jo en problemstilling, som optager mig meget.

Det gode ved vores almindelige lovbehandling her i Folketinget er, at man kan følge bilagene i udvalget, man kan se, om der har været stillet ændringsforslag, f.eks. sådan nogle retningslinjer, man kan se, om der har været bemærkninger til lovforslaget, om der har været deputationer, som er kommet med særlige indvendinger. Man kan kort sagt følge hele lovgivningsprocessen fra start til slut. Man kan se, hvilke indvendinger der har været, hvilke argumenter der har været bragt ind, hvilke ting der skal lægges vægt på specielt. Det er en uvurderlig oplysning til befolkningen om, hvad det er for tanker, der har ligget bag Folketingets lovgivning, når den endelige fremkommer som det færdige produkt.

En sådan proces ville jeg meget gerne have at indfødsretsreglerne også kom igennem. Det tror jeg ville være gavnligt for forståelsen af hele mekanismen med at opnå dansk indfødsret.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Det Radikale Venstre vil gerne have en lov, der lovfæster, hvilke ting der gør, at man kan få retskrav på at få dansk statsborgerskab.

Men foreløbig er det jo sådan, at de retningslinjer er tilgængelige, og jeg synes ikke, det har nogen mening, at de skulle igennem en lovbehandling. Det kunne vi da selvfølgelig godt gøre, men hvad skulle det nytte? Det ændrer jo intet på det. Det er nogle retningslinjer, for at vi ikke skal sidde og tale om hver eneste person i udvalget.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Lad mig give et eksempel. Jeg synes, det godt kan nytte, at der er fuld offentlighed om de ting, der skal lægges vægt på ved statsborgerskabstildeling, f.eks. den nylige dom, der er afsagt om to unge tyrkiske statsborgere, på 8 og 10 år med efterfølgende udvisning. Der er jeg da blevet stillet spørgsmålet: Hvorfor er de pågældende ikke danske statsborgere? Dertil svarer jeg, at det kan jeg ikke vide noget om. De skal jo have søgt. Det har de muligvis ikke. Men hvis f.eks.